

der, maa man betale Leje deraf. Jeg tror derfor ikke, det vil blive billigere at træffe en saadan Ordning. 18,500 Kr. er ikke noget stort Beløb, 4 pCt. Rente deraf udgør kun 740 Kr. Jeg er aldeles ikke vis paa, at man kan faa stillede Bygninger til Raadighed, uden at betale Leje for hele Aaret. Der kan ikke disponeres over dem paa anden Maade, naar Garden skal bruge dem et Par Maaneder om Sommeren, og Lejeudgiften vil da sikkert udgøre et større Beløb end Renten af de 18,500 Kr. Naar man derfor overhovedet vil, at Garden skal derover, bliver den foreslaaede Løsning sikkert den billigste, man overhovedet kan finde.

Med Hensyn til Hædersgaven til Ejnar Mikkelsen og Iversen maa jeg sige, det har glædet mig, at man fra alle andre Sider end Socialdemokraternes har udtalt Tilslutning til den Beklagelse, jeg ytrede i Gaar over, at man her skulde drøfte, om den ene var mere værd end den anden. Naar man nu imidlertid er kommet ind paa en saadan Drøftelse, kan jeg ikke se, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har Ret i sin Argumentation for, at Beløbet skulde deles lige mellem dem. Han benyttede et ganske mærkværdigt Argument, nemlig det, at Ejnar Mikkelsen var blevet syg, og at Iversen som trofast Kammerat gjorde, hvad han kunde, trak ham Dage igennem paa Slæde for at hjælpe ham under Sygdommen og stod ham bi, saa godt han kunde. Ja, det er et fortræffeligt Træk, det skal jeg indrømme, men Sygdom er jo hver Mands Herre. Den raunte i dette Tilfælde Ejnar Mikkelsen, men der er vist ingen til Stede her, som vil mene, at Ejnar Mikkelsen, hvis Sygdommen havde truffet Iversen, vilde have gjort mindre. I den Henseende maa man stille dem lige, den Omstændighed, at den ene var syg, kan ikke hæve den anden, han har kun gjort sin simple Pligt, som enhver god Kammerat vilde udføre. Jeg skal i denne Forbindelse henpege paa de triste Efterretninger, man har modtaget i den sidste Tid fra den engelske Sydpolarekspedition. Naar denne Ekspeditions Leder og hans Ledsagere fandt Døden paa Tilbagevejen fra Sydpolen, skyldtes det Omstændigheder af lignende Art som de, der indtraf for Ejnar Mikkelsen og hans Ledsagere. Det var, saa vidt man kan skønne, netop den Omstændighed, at en af Deltagerne blev syg og derved sinkede Ekspeditionen, der bevir-

kede, at den fik saa ulykkeligt et Forløb; men der var Kammeratskab, skønt den visse Død ventede dem. Et lignende Forhold har der sikkert været mellem Ejnar Mikkelsen og Iversen, da de var henviste til egen Hjælp deroppe. Jeg kan ikke se, det ærede Medlem har Ret i, at man bør stille dem lige. De er jo, som den højtærede Forsvarsminister paaviste, ikke ligestillede i Forvejen, idet den ene er ansat i Statens Tjeneste med Ret til Pension, den anden ikke. Det ærede Medlem vil jo heller ikke tage Konsekvenserne af sin Opfattelse. Stiller det ærede Medlem og hans Parti deres Mænd lige paa andre Omraader? Lønner de f. Eks. Lederen af Bladet „Social-Demokraten“ og Redaktionssekretæren paa samme Maade? De tager sikkert ikke Hensyn til, hvem der har det meste og det mest brydsomme Arbejde. Nej, de lønner saamænd Chefen højere end hans Hjælper. Jeg tror ikke, man paa noget Punkt kan hævde det berettigede i det ærede Medlems Synspunkt.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord om den store Sag, som behersker Diskussionen om de to militære Budgetter. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) rettede i sin Tid en stærk Kritik mod den Kommissionsbetænkning, vi modtog for to Aar siden. Det ærede Medlem var jo ogsaa nys inde paa en Omtale af den nye Kommissionsbetænkning, og jeg maa rigtignok sige, det glædede mig overordentligt at høre, at han slet ingen Kritik har kunnet rejse imod den. Den lille Indvending, han rettede mod Betænkningen, gjaldt jo den Maade, hvorpaa man har medregnet de Summer, man har udfundet ved at undersøge Værdien af Pensionerne kontra Alderdomsforsørgelsen. Han anked jo ikke en Gang over, at man regnede Pensionens Værdi til 70 Kr. om Aaret og Alderdomsforsørgelsen til 30 Kr. Men naar dette er det eneste Punkt, hvor der kan øves Kritik af det ærede Medlem, som baade har Evne og sikkert udmærket Villie til at kritisere, er det vel en Borgen for, at dette Arbejde er ganske fortrinligt, og det er da ogsaa det Resultat, jeg er kommet til ligesom sikkert alle andre, der med Grundighed har gennemgaaet Betænkningen. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) kritiserede, men selv han kritiserede jo i Virkeligheden slet ikke Arbejdet, men de Resultater, man var kommet til, og hans